

Методичні рекомендації з відстеження законопроектів та доступу громадськості до законодавчого процесу

Розробка методичних рекомендацій є частиною проекту, що реалізує ГО «Лабораторія законодавчих ініціатив» за підтримки Програми USAID «РАДА: підзвітність, відповідальність, демократичність». Програма «РАДА», що виконується Фондом Східна Європа, сприяє становленню підзвітного, відповідального і демократичного представницького органу.

1. Відстеження законопроектів

В налагодженні ефективної співпраці між громадськістю та Верховною Радою велике значення мають навички експертів громадських організацій, громадян у використанні офіційних інформаційних ресурсів. Електронна сторінка Верховної Ради України містить всю інформацію, необхідну для ефективної співпраці між ініціативною громадськістю та народними депутатами України, комітетами парламенту, тільки необхідно грамотно подати інформацію та знайти точки доступу, а також розуміти тонкощі законотворчого процесу. Положення про веб-сайт Верховної Ради України у глобальній інформаційній мережі Інтернет із адресою www.rada.gov.ua було затверджено у травні 2001 року. Згідно із цим документом, “веб-сайт Верховної Ради України є офіційним джерелом інформації Верховної Ради України, який утворюється для висвітлення діяльності Верховної Ради України, її органів та апарату, взаємообміну інформацією з органами державної влади України та органами місцевого самоврядування з питань, пов’язаних з діяльністю Верховної Ради України, інформаційної взаємодії з урядовими і неурядовими організаціями країн світового співтовариства, громадськістю.” Веб-сайт Верховної Ради України вважається одним з кращих у світі серед інформаційних електронних ресурсів парламентів світу.

Крім того, Верховною Радою України було засновано і фінансується з державного бюджету:

- Парламентське видавництво;
- газета “Голос України” (www.golos.com.ua);
- громадсько-політичний та теоретичний журнал “Віче” (www.viche.info).

У складі Апарату Верховної Ради України працюють:

- Дирекція телерадіопрограм (через супутник веде телевізійне мовлення з логотипом “Парламентський телеканал “РАДА”, www.tv.rada.gov.ua);
- Управління комп’ютеризованих систем (забезпечує технічний супровід веб-сайту Верховної Ради України);
- Інформаційне управління;
- Прес-служба.

[перехід на діючий сайт](#)

Головна

Законотворчість

Законодавство

[Головна](#) > [Мапа сайту](#)

Мапа сайту

Аудіо (UA)

Документи (UA)

Доступ до публічної інформації

Парламентаризм в Україні

Огляд регіональної преси

Фотоальбоми (UA)

Робота Верховної Ради України

Міжнародна діяльність

Текстові публікації

Порядок акредитації, Положення про екскурсії

Новини

[Анонси подій](#)

[Пленарні засідання](#)

[Повідомлення](#)

[Парламентські слухання](#)

[Дні Уряду](#)

[Парламентські вісті](#)

[Парламентський довідник знаменних і пам'ятних дат](#)

[Державні закупівлі](#)

Віртуальна екскурсія

Топ-новина

Відео (UA)

Анонси

Анонси подій

Електронні сторінки Комітетів Верховної Ради України VIII скликання

Комітети ВРУ	Адреси веб-сторінок
Комітет з питань аграрної політики та земельних відносин	http://komagropolit.rada.gov.ua/komagropolit/control/uk/index
Комітет з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства	http://kombud.rada.gov.ua/kombud/control/uk/index
Комітет з питань бюджету	http://budget.rada.gov.ua/kombjudjet/control/uk/index
Комітет з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування	http://komsamovr.rada.gov.ua/komdbud/control/uk/index
Комітет з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи	http://komekolog.rada.gov.ua/komekolog/control/uk/index
Комітет з питань економічної політики	-
Комітет з питань європейської інтеграції	http://comeuroint.rada.gov.ua/komevoint/control/uk/index
Комітет з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності	http://komzakonpr.rada.gov.ua/komzakonpr/control/uk/index
Комітет з питань запобігання і протидії корупції	http://crimecor.rada.gov.ua/komzloch/control/uk/index
Комітет у закордонних справах	-
Комітет з питань інформатизації та зв'язку	http://komit.rada.gov.ua/komiit/control/uk/index
Комітет з питань культури і духовності	http://kompkd.rada.gov.ua/kompkd/control/uk/index
Комітет з питань науки і освіти	http://kno.rada.gov.ua/komosviti/control/uk/index
Комітет з питань національної безпеки і оборони	-
Комітет з питань охорони здоров'я	-
Комітет у справах ветеранів та інвалідів	http://komvti.rada.gov.ua/komvti/control/uk/index
Комітет з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки	http://kompek.rada.gov.ua/kompek/control/uk/index
Комітет з питань	http://kompmp.rada.gov.ua/kompmp/control/uk/index

податкової та митної політики	
Комітет з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин	http://kompravlud.rada.gov.ua/kompravlud/control/uk/index
Комітет з питань правової політики та правосуддя	http://kompravosud.rada.gov.ua/kompravosud/control/uk/index
Комітет з питань промислової політики та підприємництва	http://komprompol.rada.gov.ua/komprompol/control/uk/index
Комітет з питань Регламенту та організації роботи Верховної Ради України	http://reglament.rada.gov.ua/vru_reglament/control/uk/index
Комітет з питань свободи слова та інформаційної політики	http://komsvobslova.rada.gov.ua/komsvobslova/control/uk/index
Комітет з питань сім'ї, молодіжної політики та спорту	http://komsport.rada.gov.ua/komsport/control/uk/index
Комітет з питань соціальної політики, зайнятості та пенсійного забезпечення	-
Комітет з питань транспорту	-
Комітет з питань фінансової політики і банківської діяльності	-
Спеціальна контрольна комісія Верховної Ради України з питань приватизації	-

Зацікавленим громадським організаціям на сторінках комітетів варто звернути увагу на:

- Структуру комітетів, склад секретаріату;
- Розміщену інформацію про заходи комітетів, які відбулися;
- Анонси заходів;
- Інформацію про діяльність робочих груп при комітетах;
- Інформацію про народних депутатів України - членів відповідних комітетів, відповідальних за розгляд того чи іншого законопроекту, а також працівників секретаріатів, відповідальних за законопроект;
- Оголошення про обговорення законопроектів.

Наприклад, ось таким чином Комітет у справах ветеранів та інвалідів на своєму сайті запрошував до обговорення реформи державних та комунальних протезно-ортопедичних підприємств:

Комітет у справах ветеранів та інвалідів

19 грудня 2014

На головну

ПОШУК

Розширений пошук
Пошук здійснюється у публікаціях веб-сайту

- Новини
- Історична довідка
- Правова база діяльності Комітету
- Про Комітет
- Діяльність Комітету
- Законопроектна робота
- Засідання Комітету
- Публікації, інтерв'ю
- Корисні джерела
- Карта сайту Комітету
- Статистика відвідувань

Президент України

офіційне Інтернет-представництво

Верховна Рада України

Головна » Новини

Проведення круглого столу 10 вересня 2014 р.

4 вересня 2014

До Комітету у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів надходять численні звернення від колективів протезно-ортопедичних підприємств та громадськості, які стурбовані заходами, що проводяться в напрямку реформування державних та казенних протезно-ортопедичних підприємств. Враховуючи актуалізацію питання надання протезно-ортопедичної допомоги в умовах сьогодення, у зверненнях акцентується увага на необхідності обговорення цього питання на національному рівні із обов'язковим залученням громадськості.

З огляду на зазначене, Комітетом ініційовано проведення **круглого столу на тему «Реформування сфери державних і казенних протезно-ортопедичних підприємств: вимоги сьогодення»**, засідання якого відбудеться **10 вересня 2014 (початок о 13-00 год.)** за адресою м. Київ, вул. Грушевського, 5 (конференц-зал, вхід через під'їзд № 9 адмінбудинку Верховної Ради України по вул. Грушевського, 18/2).

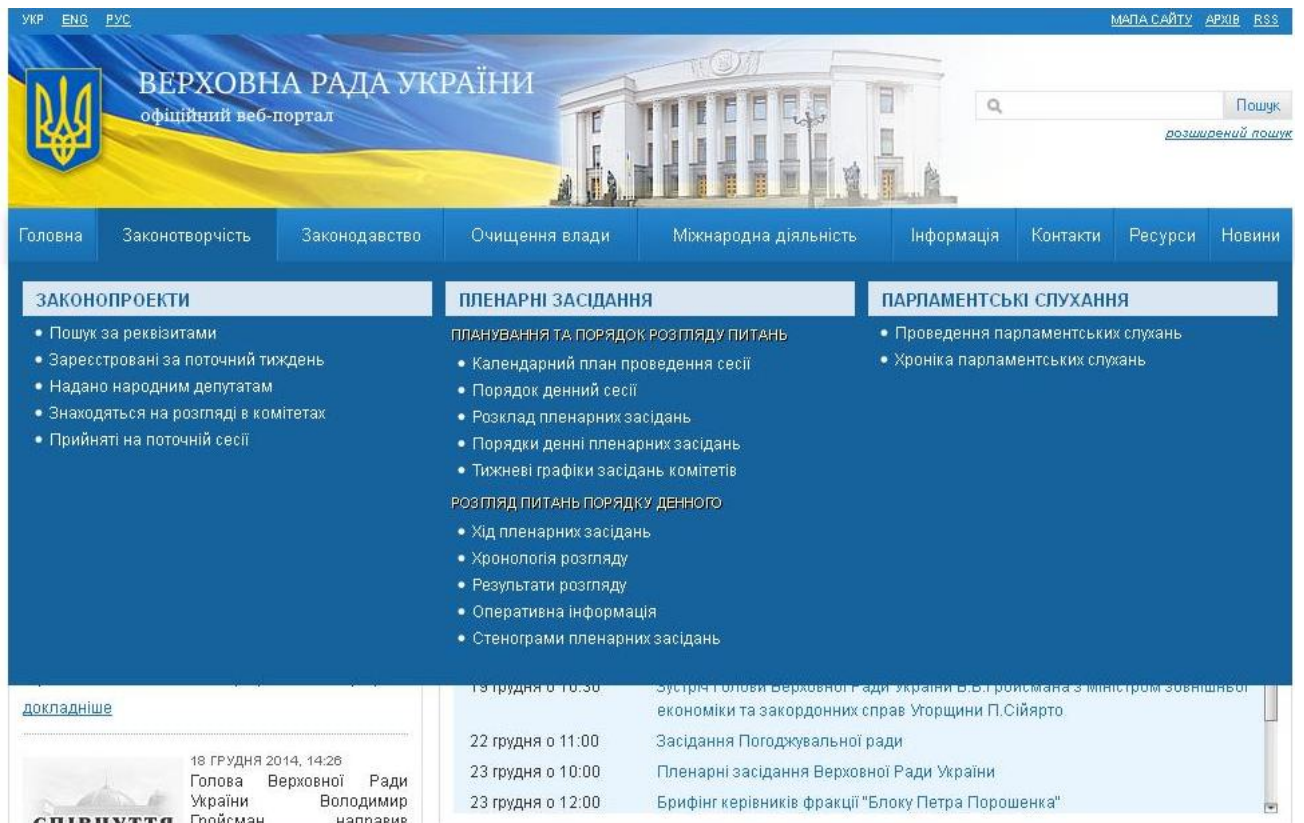
До участі у заході запрошено народних депутатів України, представників центральних та регіональних органів виконавчої влади, всьукраїнських громадських організацій інвалідів України, керівників протезно-ортопедичних підприємств.

Інформація про роботу ВР є доступною у соціальних мережах:

- Twitter: https://twitter.com/verkhovna_rada
- Facebook: <http://www.facebook.com/pages/Верховна-Рада-України>
- YouTube: <http://www.youtube.com/user/RadaTVchannel>

Картка законопроекту

На електронній сторінці Верховної Ради України, в розділі «Законотворчість» можна знайти всі законопроекти, які є на розгляді комітетів Верховної Ради України або які були на їх розгляді протягом поточної каденції парламенту.

Існує кілька шляхів пошуку необхідного законопроекту:

- Пошук текстів законопроектів здійснюється за ключовими словами, реєстраційним номером проекту або датою його реєстрації в розділі «Законотворчість» на сайті www.rada.gov.ua;
- Якщо відомо, що суб'єктом законодавчої ініціативи був народний депутат України, можна знайти необхідний законопроект на сторінці відповідного депутата;
- Якщо організація знає, який комітет Верховної Ради України було визнано профільним щодо роботи із зазначеним законопроектом, то можна знайти інформацію про законопроект на сайті відповідного комітету у розділі «Законотворча діяльність».

УКР [МАПА САЙТУ](#) [АРХІВ](#) [RSS](#)

 ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
офіційний веб-портал

[розширений пошук](#)

[Головна](#) [Законотворчість](#) [Законодавство](#) [Очищення влади](#) [Міжнародна діяльність](#) [Інформація](#) [Контакти](#) [Ресурси](#) [Новини](#)

[Головна](#) > [Законотворчість](#) > [Законопроекти](#) > [Пошук за реквізитами](#) >

Пошук законопроектів, зареєстрованих Верховною Радою України

Сесія розгляду: ▼

№ реєстрації: ▼

Дата реєстрації: по

Назва (слова з назви):

☐ Результат в новому вікні

☐ Детальний перелік

[Перейти до розширеної форми пошуку \(за всіма параметрами\)](#)

Картка законопроекту дає інформацію про стан розгляду законопроекту, суб'єктів законодавчої ініціативи, інформацію про головний та інші комітети, відповідальні за розгляд законопроекту, містить текст законопроекту, пояснювальну записку, порівняльну таблицю, висновки Головного науково-експертного управління, Головного юридичного управління та головного комітету, містить інформацію про стан проходження законопроекту.

У випадку із законопроектом «Про внесення змін до Закону України "Про Раду національної безпеки і оборони України" щодо вдосконалення координації і контролю у сфері національної безпеки і оборони» головним комітетом було визначено Комітет з питань національної безпеки і оборони, суб'єктом законодавчої ініціативи є Президент Петро Порошенко, був розміщений текст документу, висновки щодо нього та зазначено етапи проходження законопроекту.

Проект Закону про внесення змін до Закону України "Про Раду національної безпеки і оборони України" щодо вдосконалення координації і контролю у сфері національної безпеки і оборони

Номер, дата реєстрації: 1343 від 10.12.2014
Сесія реєстрації: 1 сесія VIII скликання
Суб'єкт права законодавчої ініціативи: Президент України
Ініціатор(и) законопроекту: Порошенко П.О. Президент України
Головний комітет: Комітет з питань національної безпеки і оборони
Інші комітети: Комітет з питань правової політики та правосуддя
Комітет з питань бюджету
Комітет з питань запобігання і протидії корупції
Комітет з питань європейської інтеграції

Текст законопроекту та супровідні документи: [Проект Закону 10.12.2014](#)
[Подання 10.12.2014](#)
[Пояснювальна записка 10.12.2014](#)
[Порівняльна таблиця 10.12.2014](#)

Документи, пов'язані із роботою: [Висновок Головного науково-експертного управління 10.12.2014](#)
[Висновок комітету 18.12.2014](#)

Проходження	Опрацювання комітетами	Зв'язані законопроекти	Альтернативні законопроекти	Хронологія розгляду	Результати голосування
-------------	------------------------	------------------------	-----------------------------	---------------------	------------------------

Останній стан:

Готується на друге читання

2. Доступ громадськості до законодавчого процесу

Законодавчий процес – це нормативно регламентована процедура ухвалення закону, яка складається з певних стадій – самостійних, логічно завершених етапів і організаційно технічних дій щодо внесення, розгляду, прийняття (зміни) законів та їх оприлюднення.

I. Передпроектна стадія (законодавча пропозиція).

Законодавчий процес може розпочинатись внесенням до Верховної Ради законодавчої пропозиції про необхідність врегулювання певного виду суспільних відносин і розробки, у зв'язку з цим, відповідного законопроекту.

II. Проектна стадія.

У випадку внесення до Верховної Ради законодавчої пропозиції:

1. Ухвалюється рішення про підготовку законопроекту, відповідна пропозиція відхиляється або включається до плану законопроектних робіт;
2. Доручається розробити законопроект уряду або постійним комітетам Верховної Ради; для цих цілей можуть створюватися спеціальні комісії, робочі групи у складі депутатів, представників зацікавлених громадських організацій, вчених-юристів та ін.
3. Проводиться розробка законопроекту і його попередня експертиза із залученням зацікавлених організацій, доопрацювання і редагування проекту.

III. Стадія внесення законопроекту на розгляд Верховної Ради (законодавча ініціатива).

Законодавча ініціатива – внесення проекту закону в офіційному порядку до законодавчого органу певними органами й особами. Відповідно до Конституції України (ст.93), право законодавчої ініціативи в парламенті належить Президенту, народним депутатам та Кабінету Міністрів України. Після внесення законопроекту парламент ухвалює його до розгляду.

IV. Стадія розгляду законопроекту.

Обговорення законопроекту і його узгодження: виявлення думок зацікавлених осіб про проект і одержання їх пропозицій щодо вдосконалення, доробки проекту; ухвалення в порядку першого, другого, третього читання; розгляд альтернативних проектів. У разі необхідності – винесення проекту:

- а) на обговорення широкого кола кваліфікованих спеціалістів шляхом проведення парламентських слухань, конференцій, “круглих столів” та ін.;
- б) на всенародне обговорення.

Відповідно до Конституції України, проекти, визначені Президентом України як невідкладні, розглядаються Верховною Радою позачергово. Проект закону про надання згоди на обов'язковість міжнародних договорів України вносить Президент України або Кабінет Міністрів України.

V. Стадія ухвалення законопроекту.

Ця стадія складається із ухвалення законопроекту в результаті голосування і підготовка відповідної постанови парламенту про вступ закону в силу. Тексти законів, ухвалених Верховною Радою, підписуються Головою Верховної Ради і невідкладно передаються на підпис Президентові України.

VI. Засвідчувальна стадія.

1. Підписання закону Президентом в установлені Конституцією строки (15 днів).
2. Президент може скористатися своїм правом відкла дального вето і повернути закон зі своїми зауваженнями і пропозиціями Верховній Раді для повторного розгляду. Проте вето

може бути подолано парламентом. Якщо під час повторного розгляду закон ухвалюється не менше ніж 2/3 голосів установленого Конституцією складу Верховної Ради (300 голосів), Президент зобов'язаний підписати його й подати на опублікування протягом 10 днів.

VII. Інформаційна стадія.

1. Включення закону до Єдиного державного реєстру нормативних актів, з присвоєнням йому реєстраційного коду.

2. Опублікування закону – друк його тексту з усіма реквізитами в офіційних виданнях (“Відомості Верховної Ради України”, газеті “Голос України”).

Перші дві стадії можуть передбачати проведення відповідної інформаційної роботи з боку громадськості. Наприклад, неурядова організація (НУО) працює над питанням, яке законодавчо не врегульоване або недостатньо врегульоване. НУО може звернутися до суб'єктів законодавчої ініціативи – народних депутатів, Президента України, Кабінету Міністрів України, із своїми пропозиціями щодо врегулювання того чи іншого питання.

Розглянемо можливість внесення такої пропозиції через народних депутатів України як суб'єктів законодавчої ініціативи. Перше завдання, яке стоїть перед громадськістю – це визначити свого лідера впливу. Необхідно на сайті ВР продивитись список народних депутатів (http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/site2/p_deputat_list) і обрати таких, яким може бути цікава тема, яку громадська організація пропонує врегулювати шляхом прийняття нового закону або шляхом внесення змін до діючого закону. Наступним кроком буде підготовка листа з обґрунтуванням необхідності прийняття законопроекту.

На стадії законодавчої ініціативи, як тільки народний депутат або інший суб'єкт законодавчої ініціативи подає до ВР законопроект, він невдовзі з'являється на сайті ВР. Протягом 5 днів проект закону розглядається Головою ВР, який визначає головний комітет ВР, що буде в подальшому займатися розглядом законопроекту (підготовкою до попереднього розгляду та висновків щодо включення до порядку денного сесії, підготовкою до другого читання тощо). Також законопроект обов'язково надсилається до Комітету з питань бюджету, Комітету з питань Євроінтеграції та Комітету з питань Регламенту та організації роботи Верховної Ради України, а також всім народним депутатам України та іншим суб'єктам законодавчої ініціативи, відповідним міністерствам, іншим державним органам тощо.

Після цього до головного комітету, що готує проект закону до першого читання, можуть надсилатися експертні висновки, пропозиції. На цьому етапі НУО може надавати свою експерту оцінку голові профільного комітету, народним депутатам-членам комітету, іншим народним депутатам. Важливу роль на етапі попереднього розгляду законопроекту відіграє Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України (http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/site2/p_pidrozdil?pidid=1227), яке готує свій висновок на вказаний законопроект для попереднього розгляду в головному комітеті і при обговоренні його вже безпосередньо в сесійній залі. НУО може також звернутися і до зазначеного управління зі своїми коментарями.

Протягом 30 днів з дня отримання законопроекту головний комітет попередньо розглядає законопроект, узагальнює зауваження та пропозиції і приймає рішення на засіданні комітету щодо рекомендації включення до порядку денного сесії або повернення суб'єкту законодавчої ініціативи.

На етапі попереднього розгляду законопроекту може бути внесений альтернативний законопроект протягом 14 днів з дня реєстрації законопроекту.

Альтернативними вважаються законопроекти, які містять положення, що регулюють однакове коло питань та повторюють за суттю положення щодо регулювання одних і тих же суспільних відносин.

Між першим і другим читанням важливу роль у підготовці законопроекту відіграють секретаріати комітетів, до яких також можна звертатися із пропозиціями. Секретаріат відповідного комітету збирає протягом 14 днів від дня голосування законопроекту правки

суб'єктів законодавчої ініціативи до законопроекту для формування порівняльної таблиці до голосування у другому читанні. Інформацію про контакти працівників секретаріатів можна знайти на сайті Верховної Ради та на сайтах комітетів.

На етапі підготовки законопроекту до другого читання можуть бути проведені публічні заходи комітету щодо обговорення законодавчої ініціативи, наприклад, слухання, круглі столи, може бути замовлено експертний висновок академічним установам, проведено обговорення з громадськими активістами тощо.

У випадку, якщо законопроект ще не включено до порядку денного сесії Верховної Ради України, то суб'єкт права законодавчої ініціативи, який його вніс може відкликати законопроект. Якщо законопроект вже включений до порядку денного сесії до його прийняття Верховною Радою в першому читанні за основу, тільки Верховна Рада може прийняти рішення про його відкликання. Порушення питання про відкликання законопроекту здійснюється шляхом подання письмової заяви ініціатором внесення – суб'єктом права законодавчої ініціативи на ім'я Голови Верховної Ради України.

Етап проходження законодавчої ініціативи	Шляхи доступу для громадськості	Примітки
Реєстрація та внесення законопроекту	1. Звернення до суб'єктів законодавчої ініціативи (народні депутати України, Президент України, Кабінет Міністрів України) із законодавчою пропозицією щодо ініціативи або відкликання законопроекту; 2. Проведення інформаційних кампаній; 3. Ініціатива щодо проведення слухання або круглого столу; 4. Звернення до народних депутатів членів Головного комітету (ГК); 5. Участь у робочій групі з розгляду законопроекту.	Може бути внесений альтернативний законопроект протягом 14 днів від моменту реєстрації
Перше читання	1. Звернення до народних депутатів членів Головного комітету (ГК); 2. Проведення інформаційних кампаній за чи проти; 3. Ініціатива щодо проведення слухання або круглого столу; 4. Участь у робочій групі з розгляду законопроекту.	За результатами голосування в першому читанні законопроект може бути: · Відхилений · Повернений суб'єкту законодавчої ініціативи · Направлений на доопрацювання (повторне перше читання) · Прийнятий в першому читанні та в цілому · Прийнятий в першому читанні із дорученням підготувати до другого читання
Друге читання Відбувається	1. Звернення до народних депутатів членів Головного комітету (ГК);	За результатами голосування в

внесення поправок та пропозицій до законопроекту у 14-денний термін після прийняття в першому читанні.	2. Звернення до народних депутатів з пропозицією щодо внесення правок ; 3. Проведення інформаційних кампаній за чи проти; 4. Ініціатива щодо проведення слухання або круглого столу; 5. Участь у робочій групі з розгляду законопроекту; 6. Співпраця із працівниками секретаріату ГК щодо внесення відповідних правок до законопроекту.	другому читанні законопроект може бути: · Відхилений · Направлений на доопрацювання (повторне друге читання) · Прийнятий в другому читанні та в цілому · Прийнятий в другому читанні із дорученням підготувати до третього читання
Третє читання. Відбувається внесення поправок та пропозицій до законопроекту у 5-денний термін після прийняття в другому читанні. На третє читання виносяться близько 5 % законопроектів	1. Звернення до народних депутатів членів Головного комітету (ГК); 2. Звернення до народних депутатів з пропозицією щодо внесення правок; 3. Проведення інформаційних кампаній за чи проти; 4. Ініціатива щодо проведення слухання або круглого столу; 5. Участь у робочій групі з розгляду законопроекту.	За результатами голосування в третьому читанні законопроект може бути: · Відхилений · Прийнятий в цілому
Підпис Голови Верховної Ради України та Президента України	Проведення інформаційних кампаній звернень до Голови ВР, Президента України з вимогою підписувати або не підписувати закон	

1.1. Слухання у Верховній Раді України

Слухання у Верховній Раді України – це одна із ключових форм роботи Парламенту та його комітетів, офіційний захід, під час якого народні депутати у стислій формі отримують інформацію з певних питань безпосередньо від структур виконавчої влади, представників громадськості та академічної спільноти, здійснюють стислий і ефективний інформаційний обмін.

Організація та проведення парламентських та комітетських слухань в Україні регламентуються Законами України «**Про Регламент Верховної Ради України**» (в якому цим питанням присвячена окрема Глава 39 Розділу VI), «**Про комітети Верховної Ради України**» та «**Про статус народного депутата України**». Крім того, Апаратом ВРУ та Головним організаційним управлінням були розроблені «**Методичні рекомендації щодо проведення парламентських слухань та слухань у комітетах Верховної Ради України сьомого скликання**» (2013 р.).

Парламентські слухання у Верховній Раді проводяться «з метою вивчення питань, що становлять суспільний інтерес та потребують законодавчого врегулювання і регулюються главою 39 Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» - «Проведення у Верховній Раді України парламентських слухань».

Метою проведення **комітетських слухань**, відповідно до ст.29 Закону України «Про комітети Верховної Ради України» є «...обговорення проектів найбільш важливих законодавчих актів, з'ясування ефективності реалізації прийнятих законів та інших актів Верховної Ради України з питань, віднесених до предметів відання комітету, отримання всебічної інформації щодо питань, які розглядаються комітетом, їх детального вивчення та обговорення, а також залучення широких кіл громадськості».

Варто відзначити, що окрім парламентських та комітетських слухань законодавство передбачає наявність ще таких їх видів: інформаційні, контрольні, законотворчі, відкриті та закриті слухання, виїзні.

Хто ініціює	- Ініціаторами парламентських слухань виступають народні депутати України, які у порядку, передбаченому Регламентом Верховної Ради України, вносять на розгляд парламенту проект відповідної постанови. Комітетські слухання проводяться за ініціативи: - народних депутатів України - членів цих комітетів, - за дорученням Верховної Ради України, - згідно з планами роботи комітетів. - Також відповідно до Закону України «Про звернення громадян» та Закону України «Про громадські об'єднання» громадськість може вносити письмові обґрунтовані пропозиції про проведення слухань: - керівництву ВР; - керівництву комітету; - окремим народним депутатам.
Хто має право брати участь	Для участі в парламентських слуханнях запрошуються представники органів державної влади, органів місцевого самоврядування, політичних партій, інших об'єднань громадян, наукових установ, представники громадськості, які виявили бажання взяти в них участь і подали не пізніше як за п'ять днів відповідну заявку до комітету, що проводить підготовку до слухань.

	- Комітети самостійно визначають список запрошених осіб для участі у комітетських слуханнях. У разі необхідності, запрошують на слухання Першого віце-прем'єр-міністра України, віце-прем'єр-міністрів України, міністрів України, керівників державних органів, органів місцевого самоврядування, представників об'єднань громадян, а також окремих громадян. - Представники громадськості, якщо їх не було запрошено, можуть повідомити працівників секретаріату відповідного комітету про своє бажання взяти участь у слуханнях. Письмове повідомлення має містити обґрунтування зацікавленості, а також список представників громадської організації для замовлення перепусток до комітетів ВР.
Хто відповідає за проведення	Комітет (секретаріат комітету) ВРУ, до відання якого відноситься питання винесене на обговорення під час парламентських або комітетських слухань.
Часові рамки	Парламентські слухання проводяться в сесійний період, як правило, не більше одного разу на місяць. - Рішення про тему, день та час проведення парламентських слухань приймається Верховною Радою не пізніше як за 30 днів до їх проведення. - Рішення Верховної Ради про проведення парламентських слухань публікується в газеті «Голос України» у 10-денний строк після дня його прийняття. - Комітети приймають рішення про тему, день та час проведення комітетських слухань, як правило, не пізніше ніж за тридцять днів до їх проведення. - Комітети повідомляють учасників слухань про дату слухань, місце їх проведення та питання, що вносяться на обговорення, не пізніше як за тиждень до початку їх проведення.
Результати	- За результатами парламентських слухань Верховна Рада на пленарному засіданні приймає постанову Верховної Ради, якою схвалює відповідні рекомендації. - Результатом комітетських слухань є отримання членами комітету всебічної інформації щодо питань, які розглядаються комітетом. Цю інформацію комітети <i>мають право</i> використовувати при прийнятті рішень, наданні висновків, рекомендацій комітетом з питань, віднесених до предмета відання комітету, та розповсюджувати її серед народних депутатів України.

Предметом розгляду на парламентських слуханнях є питання, врегулювання яких віднесено до компетенції парламенту, або будь-які питання, які можуть бути одночасно віднесені до компетенції декількох комітетів. Предметом розгляду комітетських слухань (слухань у спеціальних комісіях, слідчих комісіях) є лише питання, віднесені до компетенції відповідного комітету.

Хронологію проведення парламентських слухань та порядок їх проведення можна переглянути на електронній сторінці Верховної Ради в розділі «Законотворчість: Парламентські слухання».

[Рішення про проведення парламентських слухань](#)

Дата проведення	Тема парламентського слухання	Стенограма та доповіді
4-а сесія		
23.07.2014	Обороздатність України у XXI столітті: виклики, загрози та шляхи їх подолання	Зміст
02.07.2014	Про стан та законодавче забезпечення розвитку науки та науково-технічної сфери держави	Зміст
18.06.2014	Законодавче забезпечення розвитку інформаційного суспільства в Україні	Зміст
04.06.2014	Освіта, охорона здоров'я та соціальне забезпечення дітей з порушенням психофізичного розвитку: проблеми та шляхи їх вирішення	Зміст
21.05.2014	Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків: проблеми та шляхи їх вирішення	Зміст
05.03.2014	Тарас Шевченко як постать світового значення (до 200-річчя з дня народження)	Зміст
3-а сесія		

Проведення слухань

1. Комітети приймають рішення про тему, день та час проведення слухань. У рішенні комітету про проведення слухання визначаються особи, відповідальні за організацію підготовки та проведення слухань, доповідачі з питань, що розглядатимуться, та порядок їх висвітлення в засобах масової інформації.

2. Інформація про тему, день та час проведення слухань розміщується на сайті ВР www.rada.gov.ua в розділі «Анонси» та друкується в газеті «Голос України».

3. Відповідальні консультанти комітету готують пропозиції щодо учасників слухань, листи до керівників міністерств та відомств щодо надання аналітичних матеріалів з теми слухань, надсилають запрошення до участі у слуханнях, контактують і погоджують теми доповідей з доповідачами, готують листи до структурних підрозділів ВР щодо надання і підготовки приміщення для проведення слухань, висвітлення роботи слухань у ЗМІ (Інформаційне управління Апарату ВР централізовано надсилає запрошення акредитованим у ВР журналістам), контролюють процес отримання запрошень, за наявності потреби звертаються за допомогою до представників наукових кіл, фахівців, громадськості.

Про своє бажання бути присутніми на слуханнях представники громадськості повідомляють працівників секретаріату профільного комітету за вказаними в пресі або на запрошеннях адресою і телефоном. Письмове повідомлення має містити обґрунтування зацікавленості, а також список представників громадської організації для замовлення перепусток до комітетів ВР. Якщо представники громадських організацій планують виступити із доповіддю, вони мають надати тези доповіді відповідальному консультанту або працівнику секретаріату, призначеного відповідальним за організацію і проведення слухань.

Ініціатори проведення слухань - представники громадськості можуть делегувати для участі у слуханнях доповідачів та учасників слухань (зрозуміло, за погодженням з комітетом). Так само пропонувати доповідачів та учасників слухань можуть представники громадськості,

які отримали інформацію щодо рішення комітету провести слухання на цікаву чи близьку для них тему. Рішення щодо можливості представників громадськості виступити з доповіддю чи взяти участь у слуханнях приймаються комітетами, що проводять слухання.

Представники громадськості, залучені до участі у слуханнях, можуть поширювати серед учасників слухань власні матеріали з актуальних питань теми слухань. Представники громадськості можуть подавати пропозиції щодо Рекомендацій слухань.

Протягом четвертої сесії ВРУ VII скликання (лютий – серпень 2014) відбулося 7 парламентських слухань, присвячених таким темам: обороноздатність України у XXI столітті, стан та законодавче забезпечення розвитку науки та науково-технічної сфери держави, законодавче забезпечення розвитку інформаційного суспільства в Україні, соціальне забезпечення дітей з порушенням психофізичного розвитку, забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків, Тарас Шевченко як постать світового значення, а також – Загальноукраїнський круглий стіл національної єдності. Також за цей період було проведено 7 слухань у комітетах з найбільш актуальних соціально-економічних та правових питань.

Загалом можна стверджувати, що механізм парламентських та комітетських слухань працює, свідченням чому є десятки успішно проведених заходів. Наприклад, у травні 2011 року Комітетом Верховної Ради України з питань культури і духовності проводив комітетські слухання на тему стану сільських бібліотек. До участі у заході за власним бажанням долучилась Барська районна бібліотека, яка намагалась привернути увагу владних структур усіх рівнів до вирішення вкрай важливих проблем публічних бібліотек, передусім тих, що розташовані у сільській місцевості. За результатами слухань на засіданні комітету було ухвалено резолюцію, яка містить рекомендації Комітету Кабінету Міністрів України, Міністерству культури України, органам місцевого самоврядування.

Ще одним прикладом успішної співпраці є проведення слухань щодо виконання Закону України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» Комітетом ВР з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин спільно з Міжнародним жіночим правозахисним центром «Ла Страда-Україна» у листопаді 2010 року. За результатами цих слухань пропозиції, висловлені учасниками та учасницями, були враховані при підготовці рекомендацій комітетських слухань на тему: «Практика застосування Закону України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків», затверджені на засіданні Комітету і оприлюднені на сайті Комітету.

Варто зазначити, що в багатьох активних громадських організацій склалися партнерські відносини з профільними комітетами через працівників секретаріатів. Завдяки цьому **комітетські слухання** (чи будь-які інші заходи у комітетах – круглі столи, конференції) часто організуються спільно з відповідними інститутами громадянського суспільства і відбувається на дуже пристойному рівні. Однак, при всьому цьому, в самій процедурі комітетських слухань дуже слабо прописаний механізм впровадження озвучених на цих заходах ідей, зауважень та рекомендацій. Отримана на слуханнях інформація **може** бути використана при подальшій роботі комітету і розповсюджена серед інших суб'єктів політичного процесу. По факту, в кращому випадку, комітетські слухання (і пов'язана з цим комунікація з ІГС) стали ефективними майданчиками обміну інформації без жодних гарантій якихось конкретних політико-правових змін.

Що ж стосується **парламентських слухань**, то тут також незадовільною є ситуація з впровадженням результатів. Аналіз, проведений Апаратом та Головним організаційним управлінням ВР України, практики реалізації парламентських слухань засвідчив той факт, що лише третина доручень виконується повністю, інша третина частково, а ще третина зовсім не виконується. В значній мірі, як зазначається в «Методичних рекомендаціях щодо проведення парламентських слухань та слухань у комітетах Верховної Ради України сьомого скликання», це пов'язано з недостатнім рівнем контролю з боку парламентських комітетів.

Також необхідно вказати, що у багатьох експертів цілком обґрунтовано викликає застереження практика завчасної (до проведення парламентських слухань) підготовки проекту рекомендацій. Сам проект рекомендацій на парламентських слуханнях як правило не

обговорюється (лише може розповсюджуватися) і ніколи не голосується. За підсумками обговорення проект рекомендацій подається (часто через кілька місяців) до ВР України, яка приймає його більшістю від свого конституційного складу у вигляді постанови.

Дотичним до цього є питання відкритості. Так, відповідно до ст. 235 Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» допускає поширення інформаційних матеріалів, у тому числі – отриманих від державних органів влади, серед народних депутатів мінімум за п'ять днів, проте серед інших учасників парламентських слухань – лише під час реєстрації в день проведення слухань. Не існує обов'язкових умов розміщення інформаційних матеріалів до проведення заходу.

Крім того, у «Методичних рекомендаціях щодо проведення парламентських слухань та слухань у комітетах Верховної Ради України сьомого скликання» Апарат та Головне організаційне управління ВР України вказують на той факт, що часто для заповнення сесійної зали (розрахованої на 500 осіб) запрошуються представники учбових закладів (в основному студенти). В результаті цього не завжди забезпечується належний порядок у сесійній залі. Сам рівень представництва також у не повній мірі відповідає поставленій меті. Натомість, існує негативна практика ігнорування депутатами парламентських слухань. Адже фракції та депутатські групи не зобов'язані брати участі у парламентських слуханнях (Закон України «Про Регламент Верховної Ради України» не передбачає відповідних положень) в результаті чого не відбувається повноцінних консультацій громадян з народними депутатами.

Результати слухань, висловлені рекомендації не обов'язкові до імплементації парламентом, вони не обов'язково враховуються комітетами при опрацюванні законодавчих рішень. Значною мірою це консультації без правових наслідків. Практика демонструє: коли це є політично вигідним – на тематику слухань можуть посилатися депутати, але це не гарантує втілення результатів в площину рішень

1.2. Співпраця громадянського суспільства та парламенту у форматі консультативно-дорадчих структур при Верховній Раді України

Під даний формат співпраці підпадають *робочі групи, громадські (науково-експертні) ради* при комітетах, *експертно-консультативні органи* міжфракційних об'єднань. При цьому не існує чіткої процедури створення відповідних органів і можливостей залучення представників громадянського суспільства до їх діяльності. Так, відповідно до Закону України «Про Комітети Верховної Ради України» (ст.15, п.1) «Комітет при здійсненні законопроектної функції має право: 5) створювати робочі групи і призначати їх керівників із числа членів комітету для підготовки проектів актів Верховної Ради України, питань, що обговорюються на засіданнях комітетів, проектів рішень, рекомендацій, висновків комітетів».

Громадські ради при комітетах формуються, засновуючись на правилах, викладених у «Положенні про позаштатного консультанта у Верховній Раді України та в її органах», яке було затверджено розпорядженням Голови Верховної Ради України від 7 липня 2003 року № 701.

Хто ініціює	• Комітет або міжфракційне депутатське об'єднання
Хто має право брати участь	• Члени комітету; • Інші народні депутати України; • Співробітники науково-дослідних інститутів і навчальних закладів; • Автори проектів законодавчих актів та інші фахівці; • Посадові та службові особи державних органів та органів місцевого самоврядування за згодою керівника відповідного органу.
Часові рамки	• Законодавчо не визначено. Як правило, на першому засіданні робочої групи (чи іншого утворення) її члени обирають власний

	регламент та вирішують питання частоти проведення засідань.
Результати	• Законодавчо не визначено, однак, як правило, ухвалені на засіданнях робочої групи (чи іншого утворення) рішення виконуються комітетом в рамках своїх повноважень. • Якщо ж є положення про Громадську раду в окремому комітеті, то воно може містити таке положення: прийняті Громадською радою в межах її компетенції рішення, підлягають розгляду на засіданні Комітету з обов'язковим наданням слова уповноваженому представнику Громадської ради.

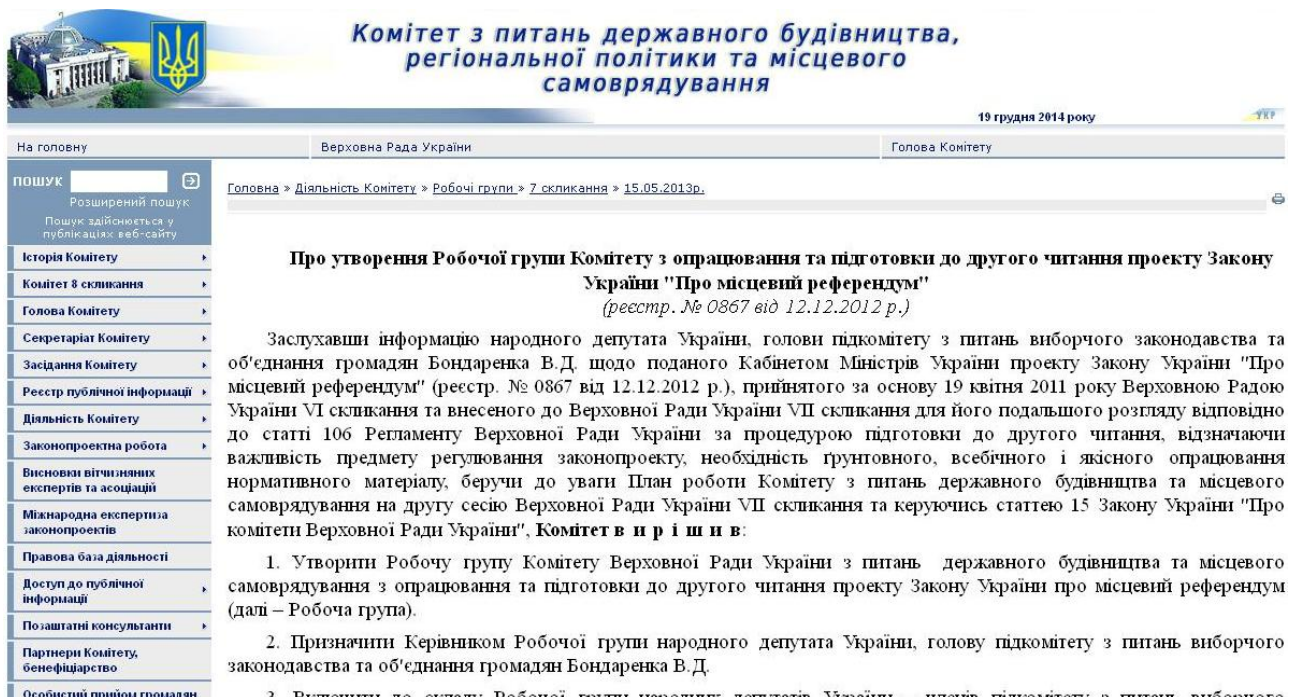
Робочі групи

Практика діяльності комітетів ВР показує, що робоча група зазвичай створюється за рішенням комітету і формується зі складу народних депутатів України, відповідальних за відповідний законопроект в комітеті, суб'єктів законодавчої ініціативи або їх представників, працівників секретаріату комітету, представників органів виконавчої влади, академічних установ, громадських організацій та міжнародних організацій.

Таким чином, якщо громадська організація зацікавлена в участі у робочій групі, вона може делегувати свого представника, письмово звернувшись до керівника робочої групи, голови відповідного профільного комітету, завідувача секретаріатом профільного комітету. Після отримання письмового звернення питання про участь зазвичай розглядається на засіданні комітету.

В робочому плані комітету громадська організація може знайти інформацію про відповідальних за підготовку законопроекту членів комітету та працівників секретаріату комітету. До зазначених осіб також можна звернутися за отриманням консультації щодо участі у діяльності робочої групи.

Інформація про створення та діяльність робочих груп розміщується на сайті відповідного комітету.

Комітет з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування

19 грудня 2014 року

На голову Верховна Рада України Голова Комітету

пошук Розширений пошук Пошук здійснюється у публікаціях веб-сайту

Головна > Діяльність Комітету > Робочі групи > 7 скликання > 15.05.2013р.

Про утворення Робочої групи Комітету з опрацювання та підготовки до другого читання проекту Закону України "Про місцевий референдум"
(реєстр. № 0867 від 12.12.2012 р.)

Заслухавши інформацію народного депутата України, голови підкомітету з питань виборчого законодавства та об'єднання громадян Бондаренка В.Д. щодо поданого Кабінетом Міністрів України проекту Закону України "Про місцевий референдум" (реєстр. № 0867 від 12.12.2012 р.), прийнятого за основу 19 квітня 2011 року Верховною Радою України VI скликання та внесеного до Верховної Ради України VII скликання для його подальшого розгляду відповідно до статті 106 Регламенту Верховної Ради України за процедурою підготовки до другого читання, відзначаючи важливість предмету регулювання законопроекту, необхідність ґрунтовного, всебічного і якісного опрацювання нормативного матеріалу, беручи до уваги План роботи Комітету з питань державного будівництва та місцевого самоврядування на другу сесію Верховної Ради України VII скликання та керуючись статтею 15 Закону України "Про комітети Верховної Ради України", **Комітет в и р і ш и в:**

1. Утворити Робочу групу Комітету Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування з опрацювання та підготовки до другого читання проекту Закону України про місцевий референдум (далі – Робоча група).
2. Призначити Керівником Робочої групи народного депутата України, голову підкомітету з питань виборчого законодавства та об'єднання громадян Бондаренка В.Д.
3. Включити до складу Робочої групи народних депутатів України – членів підкомітету з питань виборчого

Консультативно-дорадчі структури

Як правило, громадські ради створюються за спільної ініціативи громадських організацій та народних депутатів-членів певного комітету. На засіданні комітету ця ініціатива обговорюється і приймається рішення про створення громадської (науково-експертної) ради,

створюється робоча група, яка готує положення про громадську раду (мета створення, завдання, механізми співпраці тощо), затверджується склад ради. Положення та склад затверджуються рішенням комітету. Члени громадських рад можуть отримати статус позаштатних консультантів комітетів. Статус (права, обов'язки і відповідальність) позаштатного консультанта комітету встановлюються Положенням про позаштатного консультанта у Верховній Раді України та в її органах, затвердженого розпорядженням Голови Верховної Ради України від 07.07.2003 р. № 701 .

Варто зазначити, що чітких критеріїв стосовно залучення представників ІГС в процедурах не визначено. На практиці працівники секретаріатів в результаті своєї роботи мають напрацьовану базу громадських організацій, з якими вони постійно співпрацюють, і, відповідно, саме ці організації в першу чергу отримують запрошення до участі у робочій групі. При цьому, будь-яка громадська організація потенційно може делегувати свого представника до складу відповідної групи, письмово звернувшись до керівника робочої групи, голови відповідного профільного комітету, завідувача секретаріатом профільного комітету. Після отримання письмового звернення питання про участь зазвичай розглядається на засіданні комітету. Але й тут визначених критеріїв стосовно ухвалення рішення комітетом не існує.

Інформація про наявність відповідних структур міститься на сайтах окремих комітетів. Наповнення цих сайтів часто дуже різниться, а в деяких випадках сайти досі не створені. Відповідно до наявної інформації станом на початок вересня 2014 року 7 з 30-ти комітетів ВРУ мають громадські (науково-експертні чи спеціалізовані) ради. Ще при одному комітеті утворено 3 робочі групи з окремих питань.

Наприклад, під час роботи ВРУ VII скликання діяла рада при Комітеті з питань свободи слова та інформації. На електронній сторінці Комітету можна було ознайомитись із положенням про діяльність громадської ради, її склад та прийняті рішення

19 грудня 2014

На головну | Верховна Рада України | Конституція України | Закони України | Регламент Верховної Ради України | Стегнографи засідань Верховної Ради України | Контакти

ПОШУК

Розширений пошук
Пошук здійснюється у
публікаціях веб-сайту

Вітальне слово

Законодавство України

Про Комітет

Засідання Комітету

Відвідування народними депутатами засідань Комітету

План роботи

Законопроектна робота

Доступ до публічної інформації

Громадська рада

Публікації, інтерв'ю

Корисні джерела

Карта сайту Комітету

Фотогалерея

Електронний архів

Статистика відвідувань

Головна » Громадська рада » Положення про Громадську раду

Положення про громадську раду

4 липня 2011

ЗАТВЕРДЖЕНО
на засіданні
Комітету з питань свободи слова
та інформації
"13" квітня 2010 р.,

ПОЛОЖЕННЯ
про Громадську Раду з питань свободи слова та інформації

1. Громадська рада з питань свободи слова та інформації (далі – Громадська рада) є постійно діючим незалежним громадським колегіальним експертним органом при Комітеті Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації (далі – Комітет). Громадська рада здійснює координацію у сфері співпраці недержавних організацій та експертів з Комітетом. Громадська рада у своїй діяльності керується чинним законодавством України, цим Положенням, іншими своїми рішеннями та рішеннями Комітету.

2. Основними цілями діяльності Громадської ради є забезпечення права на свободу слова та права на інформацію, реформування національного інформаційного законодавства. Для цього Громадська рада взаємодіє з Комітетом Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації та, при потребі, з іншими комітетами Верховної Ради України, Кабінетом Міністрів України, Національною радою України з питань телебачення та радіомовлення, Державним комітетом з телебачення та радіомовлення України, іншими органами державної влади та органами місцевого самоврядування.

3. Основними напрямками діяльності Громадської ради є:

- 1) попередній розгляд, громадська експертиза проектів законодавчих та інших нормативно-правових актів у сфері інформаційних відносин, забезпечення права на свободу слова та інформацію;
- 2) підготовка експертно-законодавчої допомоги Комітету та, при потребі, іншим органам влади;

Інколи комітети не створюють громадські ради, а експерти зі складу громадських діячів працюють як позаштатні консультанти. Наприклад, на сайті Комітету з питань державного будівництва та місцевого самоврядування під час роботи VII скликання зазначався склад позаштатних консультантів Комітету.

Комітет з питань державного будівництва,
регіональної політики та місцевого
самоврядування

19 грудня 2014 року

На голову

Верховна Рада України

Голова Комітету

пошук

Розширений пошук

Пошук здійснюється у
публікаціях веб-сайту

Історія Комітету

Комітет 8 скликання

Голова Комітету

Секретаріат Комітету

Засідання Комітету

Реєстр публічної інформації

Діяльність Комітету

Законопроектна робота

Висновки вітчизняних експертів та асоціацій

Міжнародна експертиза законопроектів

Правова база діяльності

Доступ до публічної інформації

Позаштатні консультанти

Партнери Комітету, бенефіціарство

Головна » Позаштатні консультанти » 7 скликання

станом на 30 липня 2013

ПОЗАШТАТНІ КОНСУЛЬТАНТИ
Комітету з питань державного будівництва та місцевого самоврядування
Верховної Ради України 7 скликання

№п/п	Прізвище, ім'я, по батькові	посада	Підстава (розпорядження Керівника апарату ВРУ)	Дата підстава
1.	ОМЕЛЬЧЕНКО Олександр Олександрович	Радник Голови Верховної Ради України	Р№1277	25.01.20
2.	КРАВЧЕНКО Віктор Віталійович	Директор Центру правової допомоги містам Всеукраїнської асоціації органів місцевого самоврядування "Асоціація міст України"	Р№4162	28.03.20
3.	ФЕДОРЕНКО Владислав Леонідович	Декан юридичного факультету Національної академії внутрішніх справ	Р№4162	28.03.20

Якщо говорити про реальну дієвість цього механізму, то постає аналогічна до комітетських слухань проблема – механізм передбачає досить ефективний обмін думками (при цьому їх якість дуже залежить від експертного і фахового потенціалу складу групи або ради), імплементацію у політико-правовому полі відстежити буває досить важко.

Можна навести приклад з доопрацюванням законопроекту «Про місцевий референдум». У 2012-2013 роках громадська організація Лабораторія законодавчих ініціатив активно працювала над доопрацюванням деяких положень ухваленого у першому читанні законопроекту про місцевий референдум. Весь цей час експерти ЛЗІ комунікували з Комітетом з питань державного будівництва та місцевого самоврядування. Результатом співпраці з Комітетом стало проведення 13 березня 2013 року в стінах Верховної Ради України круглого столу, присвяченого проблемі місцевого референдуму в Україні та недосконалості законопроекту.

За результатами круглого столу ухвалено рішення про формування робочої групи з доопрацювання законопроекту із залученням провідних асоціацій органів місцевого самоврядування, неурядових організацій, науковців, експертів. Експерти ЛЗІ також були включені до цієї робочої групи. Найбільш показовим результатом є те, що приблизно 80-90% громадських рекомендацій, напрацьованих експертами ЛЗІ до законопроекту, були подані депутатами у вигляді правок.

Однак, на етапі опрацювання у робочій групі всіх внесених до другого читання пропозицій почали виникати проблеми. По-перше, склад робочої групи сягав майже пів сотні людей, а при змістовній дискусії постатейно (і при частоті засідань раз на 1-2 місяці) процес затягнувся на кілька місяців. По-друге, експертний рівень учасників дуже різнився, що призводило до кількох разового обговорення одних і тих самих положень законопроекту. В результаті було вирішено утворити більш фахову і менш репрезентативну робочу групу, яка на початку 2014 року в черговий раз опрацювала законопроект. Однак, у зв'язку з об'єктивними обставинами політичної кризи і через відсутність політичної волі суб'єктів законодавчої ініціативи це питання досі залишається невирішеним.

Існують робочі групи стосовно розгляду тих чи інших законів, наприклад, про мирні збори в 2013 році. Площадка парламенту тут є полем для дискусій між громадськими структурами та депутатами та й між самими громадськими структурами. Втім, це можливість внести відповідні позиції в закон. Часто трапляється так, що робота таких робочих груп повною мірою може не враховувати всієї палітри громадських побажань. Так, наприклад, відбулося з ухваленням закону про статус переселенців (2014 р). Незважаючи на тісну роботу з

громадськими організаціями закон було ухвалено в версії, і він абсолютно не задовольняв громадські об'єднання та міжнародні організації. Хоча згодом ситуацію було змінено після вето президента.

Загалом можна стверджувати, що практика участі громадськості у законодавчому процесі через консультативно-дорадчі органи при комітетах Верховній Раді України не є достатньо поширеною. Часто якість роботи залежить від ініціативи, фахового рівня залучених експертів і готовності працівників комітетів співпрацювати з представниками громадянського суспільства.

1.3. Консультативно-дорадчі структури при Центральних органах виконавчої влади.

Серед комплексу консультативно-дорадчих структур, куди входять представники мозкових центрів та неурядових організацій можна виділити:

- колегії при ЦОВВ;
- громадські ради;
- експертні ради (Експертна рада з формування державного замовлення на випуск книжкової продукції Держкомтелерадіо України та ін);
- робочі групи, експертні групи, міжвідомчі робочі групи;
- спеціалізовані ради (наприклад Музейна рада при Міністерстві культури, Рада з питань стимулювання інвестицій та підприємницької діяльності при Міндоходів України та ін);
- дорадчі комітети (наприклад, представники 14 всеукраїнських громадських об'єднань інвалідів, увійшли до складу Дорадчого комітету при Урядовому уповноваженому з прав інвалідів в липні 2013 р.).

Однією із форм консультативно-дорадчих структур при ЦОВВ є Колегії міністерств та агенцій. Започаткування формату колегій, як консультативно-дорадчих структур при органах виконавчої влади було формалізовано у 2005 році. Пізніше ця форма отримала свій розвиток в законодавстві. Так, відповідно до **Закону України «Про центральні органи виконавчої влади»**, для підготовки рекомендацій щодо виконання завдань міністерства може утворюватися колегія міністерства як консультативно-дорадчий орган. Згідно з **Постановою КМУ «Про затвердження Типового положення про колегію міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади і місцевої державної адміністрації» № 1569** функціями колегій є:

- обговорення і ухвалення рішення щодо перспектив і найважливіших напрямів діяльності відповідного міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади, місцевої держадміністрації;
- розгляд пропозицій щодо удосконалення законодавства, а також формування та реалізації державної політики у відповідній галузі (сфері діяльності), регіоні, на території;
- розробка пропозицій щодо вдосконалення діяльності міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади, їх територіальних органів, місцевої держадміністрації, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери їх управління;
- розгляд результатів роботи міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади, їх територіальних органів, місцевої держадміністрації тощо.

Хто ініціює	• Міністр, керівник іншого центрального органу виконавчої влади, голова місцевої держадміністрації
Хто має право брати участь	• До складу колегії міністерства, центрального органу виконавчої влади входять міністр/керівник органу (голова колегії), перший заступник міністра/керівника, заступник міністра – керівник апарату, <i>можуть</i> входити керівники самостійних структурних підрозділів апарату міністерства, територіальних органів

	міністерства, а також за згодою – представники інших державних органів, органів місцевого самоврядування, наукових і навчальних закладів, громадських об'єднань, всеукраїнських профспілок, їх об'єднань та всеукраїнських об'єднань організацій роботодавців, інші особи. • Кількісний та персональний склад колегії міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади затверджує відповідно міністр, керівник іншого центрального органу виконавчої влади.
Часові рамки	• Організаційною формою роботи колегії є засідання. Періодичність проведення засідань колегії визначається її головою. • Робота колегії проводиться відповідно до затвердженого її головою плану засідань на півріччя (рік); • Затверджений план засідань колегії розсилається не пізніше ніж за два тижні до початку півріччя (року) членам колегії.
Результати	• Рішення колегії можуть бути реалізовані шляхом видання відповідного наказу міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади або розпорядження голови місцевої держадміністрації. • Контроль за виконанням рішень колегії здійснює структурний підрозділ (окремий працівник), визначений міністром, керівником іншого центрального органу виконавчої влади, головою місцевої держадміністрації.

Важливо знати, що Президент України має додаткові повноваження відносно інших суб'єктів законодавчої ініціативи, які полягають у першочерговому розгляді Верховною Радою України ініційованих Президентом України законопроектів, які він визначає як невідкладні, а також можливості повернути закон зі своїми вмотивованими і сформульованими пропозиціями до Верховної Ради України для повторного розгляду (право вето).

Для громадських організацій та їх об'єднань це може мати принципове значення у випадках, коли Верховна Рада України вже в цілому схвалила законопроект, який матиме, на думку громадськості, негативні соціально-економічні наслідки. Звернення до Президента України у таких випадках з аргументованим викладенням потенційних ризиків та загроз, які можуть виникнути у разі підписання схваленого закону, часто призводить до застосування Президентом України права вето, а відтак – надає додаткові можливості громадськості для посилення своєї ролі у подальшій роботі над законопроектом.

Як і у Верховній Раді України, нормопроектна діяльність Уряду України та центральних органів виконавчої влади також має свої встановлені регламентні процедури. Перш за все, діяльність таких органів регулюється Конституцією України, законами України «Про Кабінет Міністрів України», «Про центральні органи виконавчої влади України», положеннями про окремі центральні органи виконавчої влади, затвердженими відповідними указами Президента України, а також Регламентом Кабінету Міністрів України, затвердженим Постановою Кабінету Міністрів України.

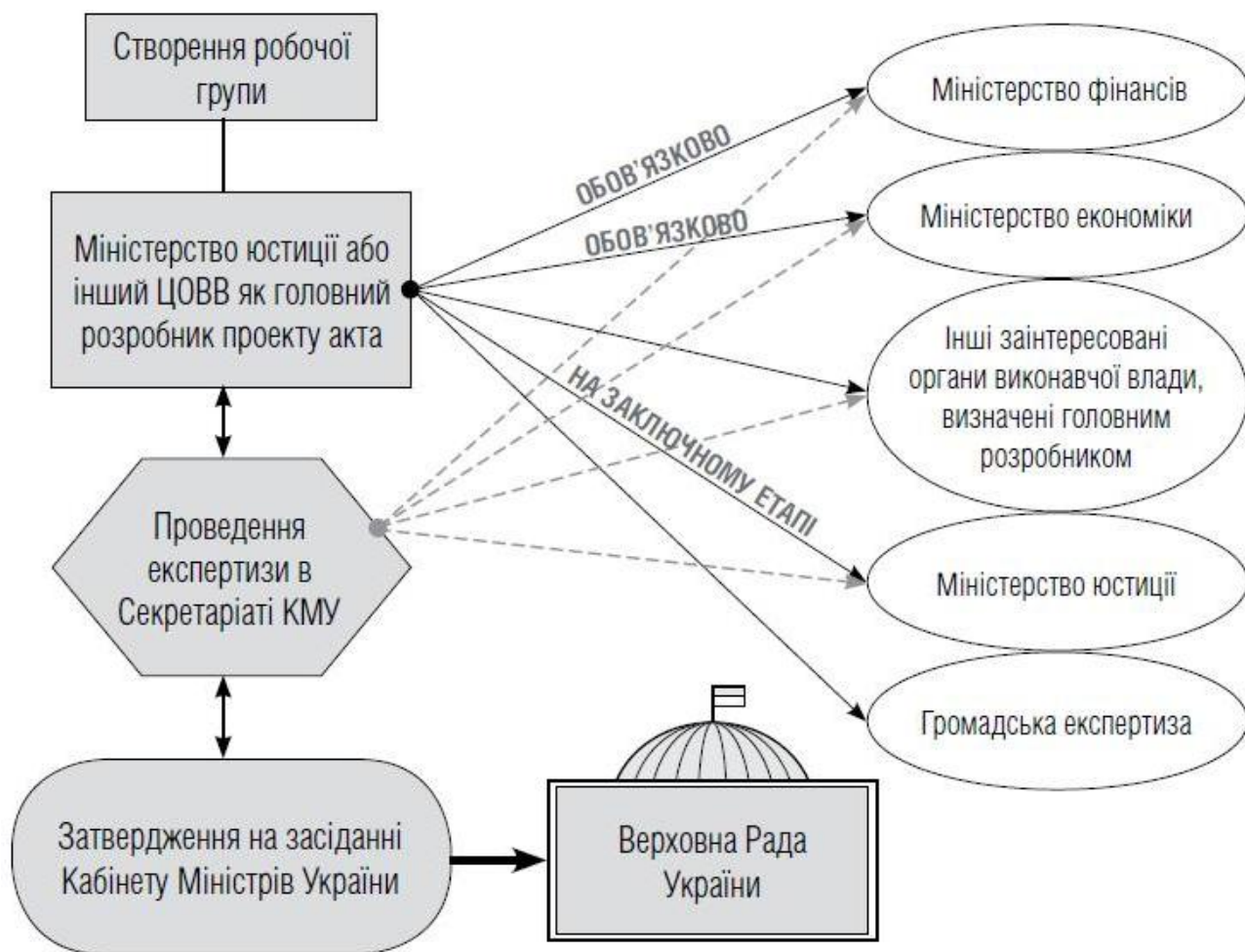
Далеко не завжди кінцевою метою громадської організації або їх об'єднань є закріплення нових, або зміна існуючих правил поведінки на рівні законів. Часто проблеми, які намагаються владнати інститути громадянського суспільства, виникають із довільного тлумачення центральними органами виконавчої влади тої або іншої існуючої норми закону. Тому називати схвалення бажаного тексту закону досягненням кінцевої мети для інститутів громадянського суспільства нерідко є передчасним.

Верховна Рада України звикла вдаватись до активного використання банкетних норм, тобто таких, що не встановлюють певні правила поведінки, а передбачають існування інших норм, розміщених в підзаконних актах, у яких правила поведінки вже деталізуються.

Підзаконні нормативно-правові акти — це нормативні акти компетентних органів, що видаються на підставі закону, відповідно до закону і для його виконання. До таких актів відносять нормативно-правові акти Верховної Ради України (постанови), Президента України (укази), Кабінету Міністрів України (постанови) та міністерств, а також інших центральних органів виконавчої влади (накази, інструкції).

Звідси логічним є постійне переміщення центрів уваги громадськості за лінією Центральні органи виконавчої влади – Кабінет Міністрів – Верховна Рада – Президент – Верховна Рада Кабінет Міністрів та інші центральні органи виконавчої влади на етапі виконання закону, розробки та схвалення відповідних підзаконних нормативно-правових актів.

Схематично всю процедуру розробки проекту нормативно-правового акта в Кабінеті Міністрів можна представити наступним чином:

Важливо пам'ятати, що відповідно до Регламенту Кабінету Міністрів України, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України № 950 від 18.07.2007 р., розробниками проектів актів Кабінету Міністрів є міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, державні колегіальні органи, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації відповідно до своєї компетенції.

Це означає, що у випадку прийняття рішення громадською організацією або їх об'єднанням долучитись до процесу розробки підзаконного акту Кабінету Міністрів формування громадської думки та організація кампанії з її просування має починатись ще на регіональних, локальних рівнях через міські держадміністрації. При чому, значно

ефективнішою буде така діяльність у випадках формування міжрегіональних коаліцій громадських об'єднань та залучення до загальної інформаційної кампанії представників відповідних місцевих органів державної влади. В результаті це надасть більшої ваги та серйозності представленим аргументам, а відтак – сприятиме більш уважному ставленню представників центральних органів виконавчої влади до отриманих пропозицій.

Окрім того, проведені розрахунки, експертні оцінки та інші інформаційно-аналітичні матеріали, підготовлені громадськістю щодо існуючої проблематики та шляхів її вирішення, можуть виступати додатковими джерелами інформації для державних службовців, які займаються підготовкою відповідних проектів актів. Адже, відповідно до Регламенту Кабінету Міністрів України «...розробник аналізує стан справ у відповідній сфері правового регулювання, причини, які зумовлюють необхідність підготовки проекту, визначає предмет правового регулювання, механізм вирішення питання, що потребує врегулювання, передбачає правила і процедури, які, зокрема, унеможливили б вчинення корупційних правопорушень, а також робить прогноз результатів реалізації акта та визначає критерії (показники), за якими оцінюватиметься ефективність його реалізації.»

У разі необхідності фінансування реалізації акта з державного або місцевого бюджетів Регламент також передбачає проведення необхідних фінансово-економічних розрахунків, які проводяться за методикою Міністерства фінансів України.

У випадку, якщо рівень підготовлених громадськістю матеріалів буде на достатньому професійному рівні, існує значна ймовірність, що представника громадського об'єднання буде залучено до подальших консультацій, які можуть передбачати різні форми, як то: індивідуальні зустрічі, наради, запрошення до складу робочих груп тощо.

Доволі часто розробка проекту підзаконного акту, як і законопроекту, може відбуватись у формі робочих груп. Принципи їх діяльності схожі до діяльності робочих груп, створених у Верховній Раді. До складу таких робочих груп, зазвичай, запрошуються представники центральних органів виконавчої влади, експертиза яких є обов'язковою за Регламентом, – Міністерство фінансів, Міністерство економічного розвитку і торгівлі, Міністерство юстиції України, а також усі інші зацікавлені органи влади, яких визначає головний розробник. Переважно основна робота виконується у профільному центральному органі виконавчої влади (міністерстві, агентстві або інспекції), який узагальнює усі отримані експертні висновки, погоджує проект акту із Секретаріатом Кабінету Міністрів та представляє його на засіданні Уряду.

У цьому контексті часто виникають запитання, коли представники громадських організацій або їх об'єднань не потрапляють до складу таких робочих груп (адже просто неможливо залучити усіх охочих до такої діяльності), або коли проекти актів розробляються взагалі не у форматі робочих груп. Для регулювання цієї сфери також існує Постанова Кабінету Міністрів України № 996 від 3.11.2010 р. «Про забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики», якою, зокрема, затверджується порядок проведення консультацій з громадськістю. Документ передбачає дві форми консультації з громадськістю: публічне громадське обговорення (безпосередня форма) та вивчення громадської думки (опосередкована форма).

Окремо зупинимось на механізмах електронних консультацій з громадськістю через урядовий веб-сайт «Громадянське суспільство і влада». З червня 2012 р. зазначений веб-сайт було трансформовано у нову, сучасну багатофункціональну платформу, що містить основну інформацію щодо взаємодії органів державної влади із громадськістю та технічні можливості для професійного обговорення актуальних для суспільного розвитку питань. До таких можливостей слід віднести інструменти постатейних коментарів проектів нормативно-правових актів Кабінету Міністрів, реагування на коментарі попередніх експертів, які оцінювали проекти актів, надання пропозицій тощо.

ГОЛОВНА СТОРІНКА

МІЙ ПРОСТІР

ПРОФІЛЬ

ВИЙТИ

ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО І ВЛАДА

УРЯДОВИЙ ВЕБ-САЙТ

АБЕТКА ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ

КОРИСНІ ПОСИЛАННЯ

ПРО НАС

ГРОМАДСЬКІ РАДИ ПРИ ОРГАНАХ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ

РЕЄСТР ГРОМАДСЬКИХ ЕКСПЕРТИЗ ДІЯЛЬНОСТІ ОВВ

КОНСУЛЬТАЦІЇ З ГРОМАДСЬКІСТЮ

ФІНАНСОВА ПІДТРИМКА ІНСТИТУТІВ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

"ПАРТНЕРСТВО "ВІДКРИТИЙ УРЯД"

ДЛЯ КОМУНІКАТИВНИХ ПІДРОЗДІЛІВ

Обговорення проектів нормативно-правових актів

Органи виконавчої влади запрошують

Актуально

всі статті

- Громадське обговорення проекту орієнтовного плану консультацій з громадськістю на 2015 рік [Укрдержархіву](#)
17 грудня 2014 р. 17:07
- Триває громадське обговорення проекту орієнтовного плану консультацій з громадськістю на 2015 рік [Харківської облдержадміністрації](#)
17 грудня 2014 р. 17:06

Анонси заходів

всі статті

- У Держземагентстві формуватимуть проект орієнтовного плану проведення консультацій з громадськістю на 2015 рік
19 грудня
- На Херсонщині обговорять особливості формування місцевих бюджетів області на 2015 рік
24 грудня
- На Закарпатті обговоритимуть про здійснення державного

ПОШУК ПО САЙТУ:

Крім того, ця платформа полегшує роботу і державних службовців, які відповідають за розробку відповідних проектів актів, оскільки надає їм можливість у режимі реального часу спостерігати за процесом обговорення, розуміти до яких вікових, гендерних, соціальних та професійних зрізів належать експерти, а також знати їх регіональне походження. За результатами публічного обговорення система автоматично формує проект звіту, який відповідальні посадові особи можуть доопрацьовувати та затверджувати перед розміщенням на веб-сайті.

Представники громадськості, які виступають експертами з відповідних питань, можуть створювати власні облікові записи, об'єднуватись у групи, обмінюватись досвідом тощо. Такий підхід сприяє структуруванню експертного середовища в Україні та професіоналізації експертної діяльності представників громадського сектору.

ГОЛОВНА СТОРІНКА

МІЙ ПРОСТІР

ПРОФІЛЬ

ВИЙТИ

ПОШУК

Розширений пошук

**ГРОМАДСЬКЕ ОБГОВОРЕННЯ
ПРОЕКТІВ НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ**

ПРОЕКТИ НА ОБГОВОРЕННІ

ПРОЕКТИ, ЩО ПРОЙШЛИ ОБГОВОРЕННЯ

ПРАВИЛА УЧАСТІ

СТАТИСТИКА

ПИТАННЯ ТА ВІДПОВІДІ

Головна • Перелік проектів на обговоренні • Проект • Громадське обговорення проекту •

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо фінансування діяльності політичних партій та Про внесення зміни до статті 87 Бюджетного кодексу України

ВЕРСІЯ ДЛЯ ДРУКУ

Проект закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо фінансування діяльності політичних партій"	ДОДАТИ ПРОПОЗИЦІЮ
Проект закону України "Про внесення зміни до статті 87 Бюджетного кодексу України"	ДОДАТИ ПРОПОЗИЦІЮ

Як Ви оцінюєте проект в цілому?

ЗАКІНЧИТИ ОЦІНЮВАННЯ

1.4. Запит на надання інформації

На початку 2011 року було прийнято Закон України «Про доступ до публічної інформації». Закон визначає порядок здійснення та забезпечення права кожного на доступ до інформації, якою володіють суб'єкти владних повноважень, інші розпорядники публічної інформації, визначені цим Законом, та інформації, що становить суспільний інтерес.

Публічну інформацію Закон визначає як «відображену та задокументовану будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформацію, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством» (ст.1 Закону). Значний позитив цього Закону полягає в тому, що він передбачає спрощену процедуру подання запитів на публічну інформацію. «Запити можуть подаватися в усній, письмовій чи іншій формі (поштою, факсом, телефоном, електронною поштою) на вибір запитувача» (ст. 19 Закону). Також Закон обмежує строк надання відповіді на запит до 5 робочих днів (за невеликим винятком), зобов'язує розпорядників оприлюднювати інформацію на офіційних веб-сайтах (за їх наявності) щодо порядку складання і подання запиту на інформацію, оскарження рішень розпорядників інформації, інформацію про систему обліку, діяльність суб'єкта владних повноважень тощо (ст. 15 Закону).

Наприклад, на єдиному веб-порталі органів виконавчої влади у рубриці «Доступ до публічної інформації» міститься інформація про систему обліку публічної інформації, найбільш запитувані документи, звіти, результати анкетування органів виконавчої влади, контактні телефони й електронну адресу, а також інформація про порядок подання запиту тощо.

Урядовий портал > Доступ до публічної інформації > Форма та порядок подання запиту > Форма та порядок подання запиту

Форма та порядок подання запиту

ПРАВО НА ІНФОРМАЦІЮ	ФОРМА ТА ПОРЯДОК ПОДАВАННЯ ЗАПИТУ
ПОРЯДОК КОПИЮВАННЯ ДОКУМЕНТІВ	НАЙБІЛЬШ ЗАПИТУВАНІ ДОКУМЕНТИ
ЗВІТИ ПРО НАДХОДЖЕННЯ ЗАПИТІВ	СИСТЕМА ОБЛІКУ ПУБЛІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ
ГРОМАДСЬКЕ ОБГОВОРЕННЯ ПРОЄКТІВ
НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ	РОБОТА ІЗ ЗАПИТАМИ
РЕЗУЛЬТАТИ АНКЕТУВАННЯ ОРГАНІВ
ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ ТА МОНИТОРИНГУ
ОФІЦІЙНИХ ВЕБ-САЙТІВ	

Форма та порядок подання запиту на інформацію

Запит на інформацію може бути поданий:

на поштову адресу	01008, м. Київ, вул. Грушевського, 12/2;
на електронну адресу	publishinfo@kmu.gov.ua ;
по факсу	(044) 256 60 70;

Офіційна сторінка
Прем'єр-міністра України
Арсенія Яценюка

АНОНСИ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ

Діти біженців із зони АТО запрошені на День Святого Миколая в Міністерство культури України

АНОНСИ

У Центрі культури і мистецтв МВС України відбудуться заходи до Дня міліції

19 грудня відбудеться круглий стіл щодо

При підготовці запиту організація або громадянин має просити надати саме інформацію, якою володіє відповідний орган влади або місцевого самоврядування, бажано зазначити загальний опис інформації, назву, реквізити чи зміст документу.